

Promemoria

Ändrat gasmarknadsdirektiv med nya bestämmelser om transmissionsledningar mellan EU och tredjeland

Infrastrukturdepartementet
2019-06-13

Innehållsförteckning

1	Promemorians huvudsakliga innehåll.....	3
2	Förslag till lag om ändring i naturgaslagen (2005:403).....	4
3	Bakgrund	6
4	Gasmarknadsdirektivet och de aktuella ändringarna	6
5	Behovet av genomförandeåtgärder i Sverige.....	7
6	Ny naturgasinfrastruktur.....	9
7	Skyldighet att anmäla avtal till tillsynsmyndigheten.....	10
8	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	11
9	Konsekvensanalys.....	11
10	Författningskommentar.....	12
Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/692 av den 17 april 2019 om ändring av direktiv 2009/73/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas.....	14

1 Promemorians huvudsakliga innehåll

I promemorian föreslås ändringar i naturgaslagen (2005:403) för att genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/692 av den 17 april 2019 om ändring av direktiv 2009/73/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas.

I fråga om ny naturgasinfrastruktur ska undantag från naturgaslagens bestämmelser få beviljas bara om undantaget inte kommer att skada konkurrensen på de marknader som sannolikt kommer att påverkas av investeringen eller skada försörjningstryggheten i fråga om naturgas i EU.

Ett företag som ingår ett avtal som gäller den tekniska driften av en transmissionsledning mellan Sverige och ett land som inte omfattas av direktiv 2009/73/EG ska anmäla avtalet till Energimarknadsinspektionen.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2020.

2 Förslag till lag om ändring i naturgaslagen (2005:403)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om naturgaslagen (2005:403)

dels att 9 kap. 2 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 10 kap. 14 §, och närmast före 10 kap. 14 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

2 §

Ett undantag enligt 1 § får beviljas bara om

a) investeringen stärker konkurrensen *vad* gäller gasförsörjningen samt ökar försörjningstryggheten,

b) den risk som är förenad med investeringen är sådan att investeringen inte blir av om undantaget inte beviljas,

c) den eller de berörda anläggningarna kommer att innehas av en juridisk person som inte innehar befintliga naturgasanläggningar,

d) avgifter tas ut endast av användarna av de nya anläggningarna, och

e) ett beviljat undantag inte kommer att skada konkurrensen eller en ekonomiskt effektivt fungerande inre marknad för naturgas *eller* hindra de anläggningar, till vilka den eller de nya anläggningarna *skall* anslutas, från att fungera ekonomiskt effektivt.

1. investeringen stärker konkurrensen *när det* gäller gasförsörjningen samt ökar försörjningstryggheten,

2. den risk som är förenad med investeringen är sådan att investeringen inte blir av om undantaget inte beviljas,

3. den eller de berörda anläggningarna kommer att innehas av en juridisk person som inte innehar befintliga naturgasanläggningar,

4. avgifter tas ut endast av användarna av de nya anläggningarna, och

5. ett beviljat undantag inte kommer att

a) skada konkurrensen *på de marknader som sannolikt kommer att påverkas av investeringen* eller en ekonomiskt effektivt fungerande inre marknad för naturgas,

b) hindra de anläggningar till vilka den eller de nya anläggningarna *ska* anslutas från att fungera ekonomiskt effektivt, *eller*

c) skada försörjningstryggheten *i fråga om naturgas i Europeiska unionen.*

Föreskriften i första stycket c gäller inte i sådana fall som avses i 1 § andra stycket.

Första stycket 3 gäller inte i sådana fall som avses i 1 § andra stycket.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/692.

10 kap.

Skyldighet att anmäla avtal till tillsynsmyndigheten

14 §

Ett företag som ingår ett avtal som gäller den tekniska driften av en transmissionsledning mellan Sverige och ett land som inte omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/692, ska anmäla avtalet till tillsynsmyndigheten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2020.

3 Bakgrund

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/692 av den 17 april 2019 om ändring av direktiv 2009/73/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas trädde i kraft den 23 maj 2019. Ändringsdirektivet, som återges i *bilaga 1*, ska vara genomfört i nationell rätt senast den 24 februari 2020. Direktiv 2009/73/EG kallas i det följande gasmarknadsdirektivet.

Denna promemoria med förslag till genomförandeåtgärder har tagits fram i Infrastrukturdepartementet.

4 Gasmarknadsdirektivet och de aktuella ändringarna

Gasmarknadsdirektivet ingår i det s.k. tredje inre marknads paketet för el och naturgas, som antogs av Europaparlamentet och rådet den 13 juli 2009. Gasmarknadsdirektivet har i Sverige genomförts bl.a. genom ändringar i naturgaslagen (2005:403). En närmare beskrivning av direktivet och de nationella genomförandeåtgärderna finns i propositionen Tredje inre marknads paketet för el och naturgas (prop. 2010/11:70) och propositionen Tredje inre marknads paketet för el och naturgas – vissa genomförandeåtgärder (prop. 2011/12:77).

Förtydliganden när det gäller förhållandet till tredjeland

Europeiska kommissionen konstaterade hösten 2017 att gasmarknadsdirektivets definition av sammanlänkning inte kan tillämpas på förbindelser mellan EU och tredjeland. Denna brist på ett tydligt rättsligt ramverk bedömdes vara skadlig för den inre energimarknadens funktion och för försörjningstryggheten. I november 2017 presenterade kommissionen ett förslag till ändring av gasmarknadsdirektivet främst för att förtydliga hur direktivet ska tillämpas i fråga om transmissionsledningar mellan EU och tredjeland.

Transmission innebär transport av större volymer gas genom ett nät som i huvudsak består av högtrycksledningar. Transmissionsverksamhet är föremål för en omfattande reglering i gasmarknadsdirektivet och i svensk rätt.

Ändringarnas syfte och innebörd

Syftet med ändringarna enligt direktiv (EU) 2019/692 är att undanröja oklarheter och förtydliga hur gasmarknadsdirektivets grundläggande principer om åtskillnad mellan handel och produktion respektive överföring, tillträde för tredje part till icke-diskriminerande och reglerade tariffer samt transparens i verksamheten ska tillämpas på framförallt transmissionsledningar. De nya bestämmelserna innehåller övergångsregler för befintliga ledningar och, i förekommande fall, därtill kopplade internationella avtal. Slutligen införs en procedur med krav på bemyndiganden från EU-kommissionen innan en medlemsstat kan påbörja förhandlingar och ingå ett internationellt avtal som rör driften av en transmissionsledning i frågor som omfattas av direktivets tillämpningsområde.

Eftersom sjöledningarna ofta sträcker sig över flera medlemsstater utan att vara sammanlänkade med deras marknader görs följande förtydligande i skäl 9. För sjöledningarna ska gasmarknadsdirektivet tillämpas i territoriellt vatten i den medlemsstat som har den första sammanlänkningen med ett tredjeland. Således kommer den medlemsstaten att ansvara för att tillämpa direktivet och för att genomföra de samråd som i flera situationer är föreskrivna.

Ikraftträdande och genomförande

Ändringarna trädde i kraft den 23 maj 2019 och gäller för befintliga och nya transmissionsledningarna mellan medlemsstater i EU och tredjeländer för de sektioner av ledningarna som ligger inom en medlemsstats territorium och territoriella vatten.

Medlemsstaterna ska ha genomfört direktiv (EU) 2019/692 i nationell rätt senast den 24 februari 2020. I avsnitt 5 nedan redovisas en bedömning av behovet av genomförandeåtgärder i Sverige.

5 Behovet av genomförandeåtgärder i Sverige

Promemorians bedömning: Det reviderade gasmarknadsdirektivet kräver lagändringar i Sverige när det gäller undantag för ny naturgasinfrastruktur och skyldigheten att anmäla avtal till tillsynsmyndigheten. Vidare krävs förordningsändringar i fråga om undantag för ny naturgasinfrastruktur och den nationella tillsynsmyndighetens uppgifter.

Skälen för promemorians bedömning

Genom artikel 1 i direktiv (EU) 2019/692 görs ändringar i artiklarna 2, 9, 14, 34, 36, 41 och 42 i gasmarknadsdirektivet. Vidare införs de nya artiklarna 48a, 49a och 49b.

Definitioner

Definitionen av sammanlänkning i artikel 2.17 i gasmarknadsdirektivet har fått en ny lydelse. Definitionen omfattar nu inte endast transmissionsledningarna som passerar eller sträcker sig över en gräns mellan två medlemsstater utan även ledningar mellan en medlemsstat och ett tredjeland fram till den medlemsstatens territorium eller territorialvatten. Den svenska naturgaslagstiftningen innehåller ingen motsvarande definition som behöver justeras.

Redan enligt dagens svenska bestämmelser gäller att gasmarknadsdirektivets grundläggande principer om åtskillnad, tredjepartstillträde och transparens ska tillämpas när det gäller transmissionsledningarna mellan Sverige och andra stater, såväl medlemsstater i EU som tredjeland. I nuläget finns dock bara ledningen mellan Sverige och Danmark.

Det finns inte behov av specifika genomförandeåtgärder med anledning av ändringen i artikel 2.17 i gasmarknadsdirektivet.

Åtskillnad av transmission

I artiklarna 9 och 14 i gasmarknadsdirektivet finns bestämmelser om hur driften av transmissionsnät ska hållas skild från annan verksamhet. Ändringarna i de artiklarna är relevanta endast för medlemsstater som har valt att inte tillämpa artikel 9.1. Sverige hör inte till de medlemsstaterna. Det finns alltså inte behov av genomförandeåtgärder i Sverige.

Tillträde till tidigare led i rörledningsnätet

I artikel 34 i gasmarknadsdirektivet finns bestämmelser om tillträde till tidigare led i rörledningsnätet, s.k. uppströmsledningar. Artikel 34 är inte relevant för Sverige och har inte motiverat några nationella genomförandeåtgärder (se prop. 2004/05:62 s. 118 och prop. 2010/11:70 s. 153). Ändringarna i artikeln föranleder inte någon annan bedömning.

Ny infrastruktur

Artikel 36 i gasmarknadsdirektivet behandlar undantag för större naturgasinfrastrukturprojekt. Bestämmelser som genomför artikeln finns i 9 kap. naturgaslagen (2005:403) och i naturgasförordningen (2006:1043). Genom direktiv (EU) 2019/692 får artikel 36.1 e, 36.3 och 36.4 i gasmarknadsdirektivet en ny lydelse. Det är nödvändigt att göra motsvarande ändringar i naturgaslagen och naturgasförordningen. Överväganden och lagförslag finns i avsnitt 6.

Tillsynsmyndighetens skyldigheter och befogenheter

I artikel 41 i gasmarknadsdirektivet finns bestämmelser om tillsynsmyndigheternas skyldigheter och befogenheter. Artikel 41.1 c, som gäller samarbete om gränsöverskridande frågor, har fått en ny lydelse som innefattar samarbete med myndigheter i tredjeland. Ändringarna medför att det är nödvändigt att anpassa hänvisningen till direktivet i förordningen (2016:742) med instruktion för Energimarknadsinspektionen.

Regelverk för gränsöverskridande frågor

Artikel 42 i gasmarknadsdirektivet behandlar regelverket för gränsöverskridande frågor. Genom direktiv (EU) 2019/692 tillkommer en ny bestämmelse om samarbete med berörda myndigheter i tredjeländer (artikel 42.6). I 4 § förordningen med instruktion för Energimarknadsinspektionen finns bestämmelser om samarbete med energitillsynsmyndigheter inom och utanför EU. Paragrafen bör anpassas till gasmarknadsdirektivets nya lydelse.

Tekniska avtal avseende driften av transmissionsledningar

I den nya artikel 48a i gasmarknadsdirektivet finns bestämmelser om tekniska avtal avseende driften av överföringsledningar (transmissionsledningar). Det anges att gasmarknadsdirektivet inte påverkar friheten för systemansvariga för överföringssystem eller andra ekonomiska aktörer att ingå tekniska avtal om frågor som rör driften av överföringsledningar mellan en medlemsstat och ett tredjeland eller låta dem fortsätta att gälla, i den mån avtalen är förenliga med unionsrätten och relevanta beslut av de nationella tillsynsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna. Sådana avtal ska dock anmälas

till de berörda medlemsstaternas tillsynsmyndigheter. I Sverige har genomförandet av gasmarknadsdirektivet inte inneburit att det införts bestämmelser som påverkar friheten att ingå sådana tekniska avtal som anges i artikel 48a. Några bestämmelser om skyldighet att anmäla sådana avtal finns inte. Överväganden och förslag i den delen redovisas i avsnitt 7.

Undantag när det gäller transmissionsledningar till och från tredjeländer

Den nya artikel 49a i gasmarknadsdirektivet behandlar vissa undantag när det gäller transmissionsledningar mellan en medlemsstat och ett tredjeland. Bestämmelserna gäller dock endast ledningar som färdigställts före den 23 maj 2019. Några sådana ledningar finns inte i Sverige. Det finns alltså inte behov av nationella genomförandeåtgärder.

Bemyndigande att inleda förhandlingar och ingå avtal med tredjeland

I artikel 49b i gasmarknadsdirektivet finns bestämmelser om avtal mellan en medlemsstat och ett tredjeland om driften av en transmissionsledning eller en uppströmsledning. Bestämmelserna riktar sig direkt till Europeiska kommissionen eller medlemsstaterna. Om regeringen skulle inleda förhandlingar med ett tredjeland i frågor som anges i artikel 49b, kommer regeringen att vara skyldig att följa de bestämmelser i artikeln som riktar sig till medlemsstaten. Särskilda genomförandeåtgärder på nationell nivå är motiverade endast om någon annan myndighet än regeringen ska företräda Sverige i sådana förhandlingar. Några planer på att göra detta möjligt finns dock inte.

6 Ny naturgasinfrastruktur

Promemorians förslag: I fråga om ny naturgasinfrastruktur ska undantag från naturgaslagens bestämmelser få beviljas bara om undantaget inte kommer att skada konkurrensen på de marknader som sannolikt kommer att påverkas av investeringen eller skada försörjningstryggheten i fråga om naturgas i EU.

Skälen för promemorians förslag: I 9 kap. naturgaslagen (2005:403) finns bestämmelser som gör det möjligt för den som planerar att bygga en naturgasledning, en lagringsanläggning eller en förgasningsanläggning att få undantag från naturgaslagens bestämmelser om avgränsning av transmissionsverksamhet, tillträde för tredje part till naturgasledningar, lagrings- och förgasningsanläggningar och förhandsreglering av avgifter och övriga villkor. Bestämmelserna ska ses mot bakgrund av artikel 36 i gasmarknadsdirektivet.

I 9 kap. 2 § naturgaslagen anges förutsättningar för att ett undantag ska beviljas. Bestämmelsen svarar mot krav i artikel 36.1 i gasmarknadsdirektivet. Ett undantag får enligt paragrafen i dess hittillsvarande lydelse beviljas bara om

– investeringen stärker konkurrensen vad gäller gasförsörjningen samt ökar försörjningstryggheten,

- den risk som är förenad med investeringen är sådan att investeringen inte blir av om undantaget inte beviljas,
- den eller de berörda anläggningarna kommer att innehas av en juridisk person som inte innehar befintliga naturgasanläggningar,
- avgifter tas ut endast av användarna av de nya anläggningarna, och
- ett beviljat undantag inte kommer att skada konkurrensen eller en ekonomiskt effektivt fungerande inre marknad för naturgas eller hindra de anläggningar till vilka den eller de nya anläggningarna ska anslutas från att fungera ekonomiskt effektivt.

Som en del av ändringarna i gasmarknadsdirektivet har artikel 36.1 fått en ändrad lydelse när det gäller konkurrensskadlighet och marknadseffektivitet (punkt e). Det har tillkommit krav som innebär att ett undantag inte får skada konkurrensen på de relevanta marknaderna som sannolikt kommer att påverkas av investeringen eller försörjningstryggheten i fråga om naturgas i unionen. Det medför att det är nödvändigt att ändra 9 kap. 2 § på motsvarande sätt.

7 Skyldighet att anmäla avtal till tillsynsmyndigheten

Promemorians förslag: Ett företag som ingår ett avtal som gäller den tekniska driften av en transmissionsledning mellan Sverige och ett land som inte omfattas av gasmarknadsdirektivet ska anmäla avtalet till tillsynsmyndigheten.

Skälen för promemorians förslag: I artikel 48a i det reviderade gasmarknadsdirektivet finns bestämmelser om ”tekniska avtal om frågor som rör driften av överföringsledningar mellan en medlemsstat och ett tredjeland”. De avtal som avses kan ingås av ”systemansvariga för överföringssystem eller andra ekonomiska aktörer”. Med ”tekniska avtal” bör förstås avtal som gäller den tekniska driften av en naturgasledning. I naturgaslagen (2005:403) används beteckningen ”transmissionsledning” i stället för ”överföringsledning”.

Det finns i dag inga transmissionsledningar mellan Sverige och tredjeland, och det finns inte heller någon särskild anledning att anta att en sådan ledning kommer att byggas. För att det inte ska råda någon tvekan om att direktiv (EU) 2009/692 har genomförts i Sverige finns ändå skäl att införa de bestämmelser som blir nödvändiga om det i framtiden byggs en sådan transmissionsledning som avses i artikel 48a.

Som framgått i avsnitt 5 krävs i Sverige genomförandeåtgärder endast när det gäller kravet i artikelns andra mening att tekniska avtal ska anmälas till de berörda medlemsstaternas tillsynsmyndigheter. Det bör alltså i naturgaslagen införas en bestämmelse om skyldighet för företag som ingår ett avtal som gäller den tekniska driften av en transmissionsledning mellan Sverige och ett tredjeland att anmäla avtalet till tillsynsmyndigheten. Med tredjeland

bör i detta sammanhang förstås ett land som inte omfattas av gasmarknadsdirektivet. Energimarknadsinspektionen är tillsynsmyndighet i Sverige (34 § naturgasförordningen [2006:1043]).

8 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Promemorians förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2020.

Skälen för promemorians förslag: Direktiv (EU) 2019/692 ska vara genomfört i Sverige senast den 24 februari 2020. Lagändringarna bör därför träda i kraft så snart som möjligt. De bör kunna träda i kraft den 1 januari 2020.

Några övergångsbestämmelser är inte nödvändiga.

9 Konsekvensanalys

Som framgått i avsnitt 4 berörs den svenska naturgasmarknaden i begränsad omfattning av den nya regleringen av tredjelandsledningar.

Med europeiska mått har Sverige en begränsad naturgasmarknad där förbrukningen pendlar runt 10 TWh årligen, vilket motsvarar knappt två procent av Sveriges totala energianvändning. Sverige har endast en sammanlänkning med Danmark, vilken försörjer det västsvenska naturgassystemet. Det finns inte några kända planer på att bygga ytterligare förbindelser för naturgas till Sverige, vare sig från något medlemsland i EU eller från tredjeland. Mot bakgrund av den svenska klimat- och energipolitiken finns det inget som talar för att naturgasanvändningen i Sverige kommer att öka så att det finns kommersiella grunder för att finansiera ett projekt med en ny förbindelse till Sverige.

Nya skrivningar i gasmarknadsdirektivet motiverar ändringar i 9 kap. naturgaslagen när det gäller förutsättningarna för undantag för ny infrastruktur. Ändringarna medför inte något utökat resursbehov för Energimarknadsinspektionen.

Lagförslaget innebär även att det införs en anmälningsskyldighet för företag som ingår avtal om den tekniska driften av transmissionsledningar mellan Sverige och tredjeland. Såvitt känt finns det inte några sådana avtal, och det är inte heller troligt att det finns behov av sådana avtal i framtiden. Lagförslaget bedöms därför inte påverka vare sig företagen på naturgasmarknaden eller Energimarknadsinspektionen.

Lagförslaget bedöms alltså sammantaget inte ha några egentliga konsekvenser för myndigheter eller företag i Sverige.

10 Författningskommentar

Förslaget till lag om ändring i naturgaslagen (2005:403)

9 kap. Undantag

Förutsättningar för undantag

2 § Ett undantag enligt 1 § får beviljas bara om

1. investeringen stärker konkurrensen *när det* gäller gasförsörjningen samt ökar försörjningstryggheten,

2. den risk som är förenad med investeringen är sådan att investeringen inte blir av om undantaget inte beviljas,

3. den eller de berörda anläggningarna kommer att innehas av en juridisk person som inte innehar befintliga naturgasanläggningar,

4. avgifter tas ut endast av användarna av de nya anläggningarna, och

5. ett beviljat undantag inte kommer att

a) skada konkurrensen *på de marknader som sannolikt kommer att påverkas av investeringen* eller en ekonomiskt effektivt fungerande inre marknad för naturgas,

b) hindra de anläggningar till vilka den eller de nya anläggningarna *ska* anslutas från att fungera ekonomiskt effektivt, *eller*

c) skada försörjningstryggheten *i fråga om naturgas i Europeiska unionen.*

Första stycket 3 gäller inte i sådana fall som avses i 1 § andra stycket.

I paragrafen finns bestämmelser om förutsättningar för att ny naturgasinfrastruktur ska beviljas undantag enligt 1 §. I sak ändras paragrafen när det gäller de förutsättningar som anges i *första stycket 5*. Övriga ändringar är språkliga eller redaktionella. Övervägandena finns i avsnitt 6.

Ändringarna är föranledda av att artikel 36.1 e i gasmarknadsdirektivet har fått en ny lydelse.

10 kap. Tillsyn m.m.

Skyldighet att anmäla avtal till tillsynsmyndigheten

14 § *Ett företag som ingår ett avtal som gäller den tekniska driften av en transmissionsledning mellan Sverige och ett land som inte omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/692, ska anmäla avtalet till tillsynsmyndigheten.*

Paragrafen är ny och innehåller en bestämmelse om skyldighet att anmäla vissa avtal till tillsynsmyndigheten (Energimarknadsinspektionen). Övervägandena finns i avsnitt 7.

I förarbetena till naturgaslagen utvecklas vad som är en transmissionsledning (prop. 2004/05:62 s. 198). Med transmission avses i lagen överföring av naturgas i en högtrycksledning eller ett nät som i huvudsak består av högtrycksledningar med undantag för högtrycksledning som huvudsakligen används i samband med lokal distribution av naturgas (1 kap. 6 a §).

Bestämmelsen har tillkommit med anledning av den nya artikel 48a i gasmarknadsdirektivet.

Hänvisningen till gasmarknadsdirektivet är utformad på så sätt att den avser direktivet i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Detta innebär att bestämmelsen ska fortsätta att tillämpas enligt den lydelse som anges i paragrafen även om gasmarknadsdirektivet ändras.

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/692

av den 17 april 2019

om ändring av direktiv 2009/73/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 194.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den inre marknaden för naturgas, som stegvis har genomförts i hela unionen sedan 1999, syftar till att skapa faktiska valmöjligheter för alla slutkunder i unionen, både enskilda och företag, nya affärsmöjligheter, rättvisa konkurrensvillkor, konkurrenskraftiga priser, effektiva investeringssignaler och högre kvalitet på tjänsterna, och ska även bidra till försörjningstrygghet och hållbarhet.
- (2) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG ⁽⁴⁾ och direktiv 2009/73/EG ⁽⁵⁾ har ett betydande steg tagits mot fullbordandet av den inre marknaden för naturgas.
- (3) Det här direktivet syftar till att undanröja hindren för fullbordandet av den inre marknaden för naturgas till följd av underlåtelsen att tillämpa unionens marknadsregler för gasöverföringsledningar till och från tredjeländer. De ändringar som införs genom detta direktiv syftar till att säkerställa att reglerna för gasöverföringsledningar som kopplar samman två eller fler medlemsstater också är tillämpliga inom unionen på gasöverföringsledningar till och från tredjeländer. Detta kommer att göra lagstiftningen inom unionen samstämmig och samtidigt motverka snedvridning av konkurrensen på unionens inre marknad för energi och negativa effekter på försörjningstryggheten. Det kommer också att öka transparensen och skapa rättslig säkerhet för marknadsaktörerna, särskilt investerare i gasinfrastruktur och systemanvändare, vad gäller det tillämpliga regelverket.

⁽¹⁾ EUT C 262, 25.7.2018, s. 64.

⁽²⁾ EUT C 361, 5.10.2018, s. 72.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 4 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 15 april 2019.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas (EUT L 176, 15.7.2003, s. 57).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 94).

- (4) För att ta hänsyn till avsaknaden av särskilda unionsregler för gasöverföringsledningar till och från tredjeländer före dagen för detta direktivs ikraftträdande, bör medlemsstaterna kunna bevilja undantag från vissa bestämmelser i direktiv 2009/73/EG för sådana gasöverföringsledningar som är färdigställda före dagen för detta direktivs ikraftträdande. Den relevanta dagen för tillämpning av andra åtskillnadsmodeller än åtskilt ägande bör anpassas för gasöverföringsledningar till och från tredjeländer.
- (5) Rörledningar som kopplar samman ett projekt för olje- eller gasproduktion i ett tredjeland med en bearbetningsanläggning eller slutlig landningsterminal i en medlemsstat bör anses vara rörledningsnät i tidigare led. Rörledningar genom vilka ett projekt för olje- eller gasproduktion i en medlemsstat kopplas samman med en bearbetningsanläggning eller slutlig landningsterminal i ett tredjeland bör inte anses vara rörledningsnät i tidigare led vid tillämpningen av detta direktiv eftersom sådana rörledningar sannolikt inte i betydande grad påverkar den inre marknaden för energi.
- (6) Systemansvariga för överföringssystem bör vara fria att ingå tekniska avtal med systemansvariga för överföringssystem eller andra enheter i tredjeländer om frågor som rör drift och sammanlänkning av överföringssystem, under förutsättning att innehållet i dessa avtal är förenligt med unionslagsrätten.
- (7) Tekniska avtal om driften av överföringsledningar mellan systemansvariga för överföringssystem eller andra enheter bör fortsätta att gälla under förutsättning att de följer unionsrätten och relevanta beslut av den nationella tillsynsmyndigheten.
- (8) Om sådana tekniska avtal har ingåtts krävs enligt detta direktiv inte något ingående vare sig av ett internationellt avtal mellan en medlemsstat och ett tredjeland eller av ett avtal mellan unionen och ett tredjeland om driften av den berörda gasöverföringsledningen.
- (9) Tillämpligheten av direktiv 2009/73/EG på gasöverföringsledningar till och från tredjeländer förblir begränsad till medlemsstaternas territorium. När det gäller gasöverföringsledningar till havs bör direktiv 2009/73/EG gälla i territorialvatten tillhörande den medlemsstat i vilken den första sammanlänkingspunkten med medlemsstaternas nät är belägen.
- (10) Befintliga avtal om driften av överföringsledningar som ingåtts mellan en medlemsstat och ett tredjeland bör kunna fortsätta att gälla i enlighet med detta direktiv.
- (11) När det gäller avtal eller delar av avtal med tredjeländer som kan påverka unionens gemensamma regler bör ett konsekvent och öppet förfarande införas som gör det möjligt att på en medlemsstats begäran bemyndiga den att ändra, utvidga, anpassa, förnya eller ingå ett avtal med ett tredjeland om driften av en överföringsledning eller ett tidigare led i rörledningsnätet mellan medlemsstaten och ett tredjeland. Förfarandet bör inte försena genomförandet av detta direktiv, bör inte påverka fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna och bör gälla för befintliga och nya avtal.
- (12) Om det är uppenbart att innehållet i ett avtal omfattas till en del av unionens behörighet och till en del av en medlemsstats behörighet är det avgörande att säkerställa nära samarbete mellan den medlemsstaten och unionsinstitutionerna.
- (13) Kommissionens förordning (EU) 2015/703 ⁽⁶⁾, kommissionens förordning (EU) 2017/459 ⁽⁷⁾, kommissionens beslut 2012/490/EU ⁽⁸⁾ samt kapitlen III, V, VI och IX, och artikel 28 i kommissionens förordning (EU) 2017/460 ⁽⁹⁾ är tillämpliga på entrypunkter från och exitpunkter till tredjeländer, i enlighet med den berörda nationella tillsynsmyndighetens relevanta beslut, medan kommissionens förordning (EU) nr 312/2014 ⁽¹⁰⁾ endast gäller balanseringsområden inom unionens gränser.

⁽⁶⁾ Kommissionens förordning (EU) 2015/703 av den 30 april 2015 om fastställandet av nätföreskrifter med regler för driftskompatibilitet och informationsutbyte (EUT L 113, 1.5.2015, s. 13).

⁽⁷⁾ Kommissionens förordning (EU) 2017/459 av den 16 mars 2017 om fastställandet av nätföreskrifter för mekanismer för kapacitetstilldelning i överföringssystem för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 984/2013 (EUT L 72, 17.3.2017, s. 1).

⁽⁸⁾ Kommissionens beslut 2012/490/EU av den 24 augusti 2012 om ändring av bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten (EUT L 231, 28.8.2012, s. 16).

⁽⁹⁾ Kommissionens förordning (EU) 2017/460 av den 16 mars 2017 om fastställandet av nätföreskrifter för harmoniserade tariffstrukturer för överföring av gas (EUT L 72, 17.3.2017, s. 29).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 312/2014 av den 26 mars 2014 om fastställandet av nätföreskrifter för balansering av överföringsnät för gas (EUT L 91, 27.3.2014, s. 15).

- (14) För att fatta beslut om att bemyndiga eller vägra att bemyndiga en medlemsstat att ändra, förlänga, anpassa, förnya eller ingå ett avtal med ett tredjeland bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (15) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att skapa enhetlighet i lagstiftningen inom unionen och samtidigt motverka snedvridning av konkurrensen på unionens inre marknad för energi, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (16) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ⁽¹²⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (17) Direktiv 2009/73/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2009/73/EG

Direktiv 2009/73/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 led 17 ska ersättas med följande:

”17. *sammanlänkning*: en överföringsledning som passerar eller sträcker sig över en gräns mellan medlemsstater i syfte att koppla samman dessa medlemsstaters nationella överföringssystem eller en överföringsledning mellan en medlemsstat och ett tredjeland fram till den medlemsstatens territorium eller territorialvatten.”

2. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 8 ska första stycket ersättas med följande:

”8. Om överföringssystemet den 3 september 2009 tillhörde ett vertikalt integrerat företag får en medlemsstat besluta att inte tillämpa punkt 1. Vad gäller den del av överföringssystemet som kopplar samman en medlemsstat med ett tredjeland, mellan den medlemsstatens gräns och den första anslutningspunkten i den medlemsstatens nät, om överföringssystemet den 23 maj 2019 tillhörde ett vertikalt integrerat företag, får en medlemsstat besluta att inte tillämpa punkt 1.”

b) Punkt 9 ska ersättas med följande:

”9. Om överföringssystemet den 3 september 2009 tillhörde ett vertikalt integrerat företag och det finns arrangemang som säkerställer att den systemansvarige för överföringssystemet faktiskt är mer oberoende än vad som föreskrivs i bestämmelserna i kapitel IV, får en medlemsstat besluta att inte tillämpa punkt 1 i denna artikel.

Vad gäller den del av överföringssystemet som kopplar samman en medlemsstat med ett tredjeland, mellan den medlemsstatens gräns och den första anslutningspunkten i den medlemsstatens nät, om överföringssystemet den 23 maj 2019 tillhör ett vertikalt integrerat företag och det finns arrangemang som säkerställer att den systemansvarige för överföringssystemet faktiskt är mer oberoende än vad som föreskrivs i bestämmelserna i kapitel IV, får den medlemsstaten besluta att inte tillämpa punkt 1 i denna artikel.”

3. Artikel 14.1 ska ersättas med följande:

”1. Om överföringssystemet den 3 september 2009 tillhörde ett vertikalt integrerat företag, får en medlemsstat besluta att inte tillämpa artikel 9.1 och utse en oberoende systemansvarig (ISO) på förslag av överföringssystemets ägare (TSOW).

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹²⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

Vad gäller den del av överföringssystemet som kopplar samman en medlemsstat med ett tredjeland, mellan den medlemsstatens gräns och den första anslutningspunkten i den medlemsstatens nät, om överföringssystemet den 23 maj 2019 tillhörde ett vertikalt integrerat företag, får den medlemsstaten besluta att inte tillämpa artikel 9.1 och utse en oberoende systemansvarig (ISO) på förslag av överföringssystemets ägare (TSOW).

Utnämningen av en oberoende systemansvarig (ISO) ska godkännas av kommissionen.”

4. Artikel 34.4 ska ersättas med följande:

”4. Vid gränsöverskridande tvister ska de tvistlösningsförfaranden tillämpas som gäller i den medlemsstat som har jurisdiktion över de tidigare leden i rörledningsnätet till vilka tillträde vägras. Vid gränsöverskridande tvister där flera medlemsstater täcker det berörda systemet ska de berörda medlemsstaterna samråda med varandra i syfte att säkerställa att bestämmelserna i detta direktiv tillämpas konsekvent. Om ett tidigare led i rörledningsnätet har sitt ursprung i ett tredjeland och är sammankopplat med minst en medlemsstat ska de berörda medlemsstaterna samråda med varandra, och den medlemsstat i vilken den första entrypunkten i medlemsstaternas nät är belägen ska samråda med det berörda tredjeland i vilket rörledningsnätet i tidigare led har sitt ursprung, i syfte att säkerställa att detta direktiv, när det gäller det berörda nätet, tillämpas konsekvent inom medlemsstaternas territorium.”

5. Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 e ska ersättas med följande:

”e) Undantaget får inte skada konkurrensen på de relevanta marknader som sannolikt kommer att påverkas av investeringen, en effektivt fungerande inre marknad för naturgas, effektivt fungerande berörda reglerade system eller försörjningstryggheten i fråga om naturgas i unionen.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den tillsynsmyndighet som avses i kapitel VIII får besluta, från fall till fall, om det undantag som avses i punkterna 1 och 2.

Innan beslutet om undantag antas ska den nationella tillsynsmyndigheten, eller i förekommande fall en annan behörig myndighet i den medlemsstaten, samråda med

- a) de nationella tillsynsmyndigheterna i de medlemsstater vars marknader sannolikt kommer att påverkas av den nya infrastrukturen, och
- b) tredjelandets berörda myndigheter, om den berörda infrastrukturen är sammankopplad med unionens nät, som omfattas av en medlemsstats jurisdiktion, och har sitt ursprung eller sin slutpunkt i ett eller flera tredjeländer.

Om de tredjelandensmyndigheter som rådfrågats inte svarar inom rimlig tid eller inom en fastställd tidsfrist på högst tre månader får den berörda nationella tillsynsmyndigheten anta det beslut som krävs.”

c) Punkt 4 andra stycket ska ersättas med följande:

”När samtliga berörda tillsynsmyndigheter har kommit överens beträffande begäran om undantag inom sex månader från den dag då begäran mottogs av den sista av dessa tillsynsmyndigheter, ska de informera byrån om detta. Om den berörda infrastrukturen är en överföringsledning mellan en medlemsstat och ett tredjeland får, innan beslutet om undantag antas, den nationella tillsynsmyndigheten, eller i förekommande fall en annan behörig myndighet i den medlemsstat där den första sammanlänkningspunkten med medlemsstaternas nät är belägen, samråda med den berörda myndigheten i det tredjelandet, i syfte att, vad gäller den berörda infrastrukturen, säkerställa att detta direktiv tillämpas konsekvent inom medlemsstaternas territorium och, i förekommande fall, i den medlemsstatens territorialvatten. Om den tredjelandensmyndighet som rådfrågats inte svarar inom rimlig tid eller inom en fastställd tidsfrist på högst tre månader får den berörda nationella tillsynsmyndigheten anta det beslut som krävs.”

6. Artikel 41.1 c ska ersättas med följande:

”c) Samarbeta om gränsöverskridande frågor med tillsynsmyndigheten eller myndigheterna i de andra berörda medlemsstaterna och med byrån. För infrastruktur till och från ett tredjeland kan tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där den första sammanlänkningspunkten med medlemsstaternas nät är belägen efter samråd med tillsynsmyndigheterna i andra berörda medlemsstater samarbeta med tredjelandets berörda myndigheter, i syfte att för denna infrastruktur uppnå en konsekvent tillämpning av detta direktiv inom medlemsstaternas territorium.”

7. I artikel 42 ska följande punkt läggas till:

"6. Tillsynsmyndigheterna, eller, i förekommande fall, andra behöriga myndigheter kan samråda och samarbeta med de berörda myndigheterna i tredjeländer när det gäller driften av gasinfrastruktur till och från tredjeländer, i syfte att, vad gäller den berörda infrastrukturen, säkerställa att detta direktiv tillämpas konsekvent i medlemsstatens territorium och territorialvatten."

8. Följande artikel ska läggas till:

"Artikel 48a

Tekniska avtal avseende driften av överföringsledningar

Detta direktiv påverkar inte friheten för systemansvariga för överföringssystem eller andra ekonomiska aktörer att ingå tekniska avtal om frågor som rör driften av överföringsledningar mellan en medlemsstat och ett tredjeland eller låta dem fortsätta att gälla, i den mån avtalen är förenliga med unionsrätten och relevanta beslut av de nationella tillsynsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna. Sådana avtal ska anmälas till de berörda medlemsstaternas tillsynsmyndigheter."

9. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 49a

Undantag när det gäller överföringsledningar till och från tredjeländer

1. När det gäller gasöverföringsledningar mellan en medlemsstat och ett tredjeland som färdigställts före den 23 maj 2019, får den medlemsstat i vilken den första anslutningspunkten för en sådan överföringsledning till en medlemsstats nät är belägen, av objektiva skäl, till exempel kostnadstäckningsskäl eller försörjningstrygghetsskäl, besluta att göra undantag från artiklarna 9, 10, 11 och 32 samt artikel 41.6, 41.8 och 41.10 för avsnitten av sådana gasöverföringsledningar i dess territorium och territorialvatten, förutsatt att ett sådant undantag inte skulle skada konkurrensen i unionen eller en effektivt fungerande inre marknad för naturgas, eller för en trygg energiförsörjning i unionen.

Undantaget ska vara tidsbegränsat upp till 20 år, på grundval av en objektiv motivering, som kan förnyas om det är berättigat och får förenas med villkor som bidrar till uppnåendet av ovan nämnda förhållanden.

Sådana undantag ska inte vara tillämpliga på överföringsledningar mellan en medlemsstat och ett tredjeland som är skyldigt att införliva detta direktiv och som på ett ändamålsenligt sätt har genomfört detta direktiv enligt ett avtal som ingåtts med unionen.

2. Om den berörda överföringsledningen är belägen i mer än en medlemsstats territorium ska den medlemsstat i vars territorium den första anslutningspunkten till medlemsstaternas nät ligger efter samråd med samtliga berörda medlemsstater besluta om att bevilja undantag för den överföringsledningen.

På begäran av de berörda medlemsstaterna kan kommissionen besluta att inta en observatörsroll i samrådet mellan den medlemsstat på vars territorium den första anslutningspunkten är belägen och tredjelandet med avseende på konsekvent tillämpning av detta direktiv i medlemsstatens territorium och territorialvatten där den första sammanlänkningspunkten är belägen, inbegripet beviljandet av undantag för sådana överföringsledningar.

3. Beslut enligt punkterna 1 och 2 ska antas senast den 24 maj 2020. Medlemsstaterna ska anmäla dessa beslut till kommissionen och offentliggöra dem.

Artikel 49b

Bemyndigande

1. Befintliga avtal mellan en medlemsstat och ett tredjeland om driften av en överföringsledning eller ett tidigare led i rörledningsnätet får, utan att det påverkar andra skyldigheter som följer av unionsrätten, eller fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna, fortsätta att gälla till dess att ett efterföljande avtal mellan unionen och samma tredjeland träder i kraft eller om förfarandet i punkterna 2–15 i denna artikel tillämpas.

2. Om en medlemsstat har för avsikt att inleda förhandlingar med ett tredjeland i syfte att ändra, förlänga, anpassa, förnya eller ingå ett avtal med ett tredjeland om driften av en överföringsledning, och det gäller frågor som helt eller delvis omfattas av detta direktivs tillämpningsområde, ska den anmäla detta skriftligen till kommissionen, utan att det påverkar fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna.

En sådan anmälan ska inbegripa relevant dokumentation och uppgift om vilka bestämmelser som ska tas upp vid förhandlingarna eller omförhandlas, syftet med förhandlingarna samt all annan relevant information, och den ska översändas till kommissionen senast fem månader före det planerade inledandet av förhandlingarna.

3. Efter det att kommissionen har fått den anmälan som avses i punkt 2 ska den bemyndiga den berörda medlemsstaten att inleda formella förhandlingar med ett tredjeland avseende den del som kan påverka unionens gemensamma regler såvida den inte anser att inledande av sådana förhandlingar skulle

- a) vara oförenliga med unionsrätten av andra skäl än fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna,
- b) skada den inre naturgasmarknadens funktion, konkurrensen eller försörjningstryggheten i en medlemsstat eller unionen,
- c) undergräva målen för unionens pågående förhandlingar om mellanstatliga avtal med ett tredjeland,
- d) vara diskriminerade.

4. Vid genomförandet av bedömningen enligt punkt 3 ska kommissionen ta hänsyn till huruvida det planerade avtalet gäller en överföringsledning eller en rörledning i tidigare led som bidrar till diversifiering av naturgasförsörjning och leverantörer genom nya naturgaskällor.

5. Inom 90 dagar från mottagandet av den anmälan som avses i punkt 2 ska kommissionen anta ett beslut om att bemyndiga eller att vägra att bemyndiga en medlemsstat att inleda förhandlingar i syfte att ändra, förlänga, anpassa, förnya eller ingå ett avtal med ett tredjeland. Om ytterligare information krävs för att anta ett beslut ska perioden på 90 dagar börja löpa från den dag den ytterligare informationen mottogs.

6. Om kommissionen inte antar ett beslut om att vägra att bemyndiga en medlemsstat att inleda förhandlingar i syfte att ändra, förlänga, anpassa, förnya eller ingå ett avtal med ett tredjeland, ska den informera den berörda medlemsstaten om detta och ange skälen för detta.

7. Beslut om att bemyndiga eller vägra att bemyndiga en medlemsstat att inleda förhandlingar i syfte att ändra, förlänga, anpassa, förnya eller ingå ett avtal med ett tredjeland ska, antas genom genomförandeakter, i enlighet med förfarandet i artikel 51.2.

8. Kommissionen får ge vägledning och begära att specifika klausuler införs i det planerade avtalet i syfte att säkerställa förenlighet med unionsrätten i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2017/684 (*).

9. Kommissionen ska hållas informerad om framstegen i och resultaten av förhandlingarna om att ändra, förlänga, anpassa, förnya eller ingå ett avtal under de olika faserna och får begära att få delta i sådana förhandlingar mellan medlemsstaten och tredjelandet i enlighet med beslut (EU) 2017/684.

10. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om de beslut som antas enligt punkt 5.

11. Innan ett avtal med ett tredjeland undertecknas ska den berörda medlemsstaten till kommissionen anmäla utgången av förhandlingarna och översända texten till det förhandlade avtalet till kommissionen.

12. När kommissionen har mottagit anmälan enligt punkt 11 ska den bedöma det framförhandlade avtalet enligt punkt 3. Om kommissionen finner att förhandlingarna har resulterat i ett avtal som är förenligt med punkt 3 ska den bemyndiga medlemsstaten att underteckna och ingå avtalet.

13. Inom 90 dagar efter det att den anmälan som avses i punkt 11 har mottagits, ska kommissionen anta ett beslut om att bemyndiga eller vägra att bemyndiga en medlemsstat att underteckna och ingå ett avtal med ett tredjeland. Om ytterligare information krävs för att anta ett beslut ska perioden på 90 dagar börja löpa från den dag den ytterligare informationen mottogs.

14. Om kommissionen antar ett beslut enligt punkt 13 om att bemyndiga en medlemsstat att underteckna och ingå avtalet med tredjeland, ska den berörda medlemsstaten till kommissionen anmäla ingåendet och ikraftträdandet av avtalet samt senare ändringar av det avtalets status.

15. Om kommissionen inte antar ett beslut i enlighet med punkt 13 om att vägra att bemyndiga en medlemsstat att underteckna och ingå avtalet med tredjeland, ska den informera den berörda medlemsstaten om detta och ange skälen.

(*) Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2017/684 av den 5 april 2017 om inrättandet av en mekanism för informationsutbyte om mellanstatliga avtal och icke-bindande instrument mellan medlemsstaterna och tredjeländer på energiområdet och om upphävande av beslut nr 994/2012/EU (EUT L 99, 12.4.2017, s. 1)."

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 24 februari 2020, utan att det påverkar eventuella undantag i enlighet med artikel 49a i direktiv 2009/73/EG. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Genom undantag från första stycket ska kustlösa medlemsstater som varken har geografiska gränser, eller en överföringsledning, till ett tredjeland inte vara skyldiga att sätta i kraft de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

Genom undantag från första stycket ska Cypern och Malta på grund av sitt geografiska läge inte vara skyldiga att sätta i kraft de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv så länge dessa stater inte har någon infrastruktur, inbegripet rörledningsnät i tidigare led, som kopplar samman dem med tredjeländer.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 17 april 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande